

„PRAŠAU, AČIŪ, ATLEISK“

Katechezė ruošiantis X Pasauliniam šeimų susitikimui
Romoje, 2022 m. birželio 22–26 d.

7-OJI KATECHEZĖ: „PRAŠAU, AČIŪ, ATLEISK“

„Prašau, ačiū, atleisk“

*„Šie žodžiai atveria kelią gerai gyventi šeimoje, gyventi ramybėje. Tai paprasti žodžiai, tačiau nėra taip paprasta juos įgyvendinti praktiškai! Juose glūdi daug galios: **galios apsaugoti namus net patiriant daugybę sunkumų bei išbandymų**; priešingai, jeigu tų žodžių nėra, gali atsirasti plyšių ir netgi viskas sugriūti.“¹*

Kaip rodo patirtis, kiekvienos šeimos gyvenimui būdingi ne tik gražūs ir šviesūs momentai. Išties dažnai dėl sunkumų, gyvenimo ir istorijos išbandymų šeimos kelias tampa tamsus ir vargingas. Kartais dėl to, kad sunku sugyventi, kartais dėl to, kad santykiai ne visuomet yra paprasti ir ramūs, kartais dėl to, kad poros santykis išgyvena pasidavimo ir nusivylimo momentus, o sutuoktinių ryšys sužeistas „įvairiausiomis piktnaudžiavimo, pajungimo, klaidinančio gundymo, žeminančio dominavimo formomis, net dramatiškiausiomis ir smurtingiausiomis“².

Kelias į Meilės pilnatvę yra lėtas, laipsniškas, neretai sunkus ir reikalauja daug pastangų. Tai augimo kelias, kuriame kiekvieną dieną reikia nuolankiai ir atkakliai priimti Kristaus Malonę. Ši Malonė, kurios sutuoktiniai jau meldė savo Santuokos dieną kaip esminės savo sąjungos dalies, yra pagrindinė sutuoktinių atrama. Iš tiesų tik Kristui padedant galima išmokti mylėti pilnai, nustoti nuolatos turėti pretenzijų, atsisakyti ambicijos kontroliuoti kiekvieną tikrovės aspektą, paleisti troškimą valdyti kitų gyvenimą. Tik Jis turi galią „perkeisti žmogaus širdį ir išmokyti vyrą ir moterį mylėti vienas kitą taip, kaip Kristus mus mylėjo“ (plg. Familiaris consortio, 13). Tai yra Meilės (Kristaus) prigimtyje – visuomet peržengti save, mylėti kitą su visais jo ribotumais ir gerbiant jo laisvę.

Tai yra kiekvieno žmogiškojo santykio pamatas, o dar svarbiau tampa šeimoje: nė vienas iš mūsų nesame pakankami patys sau. Išties mūsų būklė tokia trapi, kad mums nuolatos reikia pagalbos kovojant prieš savąjį *ego*, kuriam labai sunku save dovanoti ir pripažinti savo ribotumą. Įsisavindami šiuos tris žodžius – **prašau, ačiū, atleisk** – kiekvienas šeimos narys gali **pripažinti savo ribotumą**. Pripažindami savo silpnumą, kiekvienas iš mūsų neužgožia kito, jį gerbia ir neturi pretenzijų jį savintis.

¹ Popiežius PRANCIŠKUS, Bendrosios audiencijos katechezė, Šv. Petro aikštė, trečiadienis, 2015 05 13

² Popiežius PRANCIŠKUS, Bendrosios audiencijos katechezė, Šv. Petro aikštė, trečiadienis, 2015 04 22

Prašau, ačiū ir atleisk yra trys paprasti žodžiai, vedantys mus atlikti labai konkrečius žingsnius šventumo ir augimo meilėje kelyje. Kita vertus, jie buvo būdingi Jėzui Kristui, kuris *prašo leidimo įeiti* ³, kuris nuolatos dėkoja Tėvui, kuris moko mus melstis, sakydamas: „atleisk mums mūsų kaltes, kaip ir mes atleidžiame savo kaltininkams“ (Mt 6, 12).

Priimti tai, kad nesame pakankami patys sau, ir palikti erdvės kitam yra tikrasis kelias ne tik išgyventi meilę šeimoje, bet ir tikėjimo patirtį.

Be to, kiekvienas yra gyvenime patyręs *meilės sužeidimų*. Ir šeimoje gali nutikti taip, kad žodžiai, veiksmai ar trūkumai yra giliai nuliūdinę meilę.

Apskritai tai tokia nuostata ar elgesys tarp tėvų ir vaikų, brolių ir seserų, dėdžių ir tetų, senelių ir anūkų, kuris, užuot išreiškęs meilę, gali jai pakenkti ar net ją sunaikinti.

Reikia paminėti, kad būna tokių sužeidimų, kaip liga ar gedulas, kurie yra ne mūsų valioje, jie palieka mus bejėgius ir neretai giliai sukrėstus.

Tai patirtys, kurios kartais atrodo prieštaraujantios Dievo pažadams ir neigiančios Jo beribę ir amžiną Meilę. Tačiau net ir jos, išgyventos su tikėjimu ir atvirumu kitam, suteikia ne mažiau progų pajusti, kad Dievas ir kiti mus myli ir mumis rūpinasi ir kad esame jų dėmesio centre. Dažnai tai sunkūs ir skausmingi momentai, bet vėliau atsiskleidžia kaip ypatingi ir palankūs laikotarpiai, per kuriuos mus aplanko Viešpats, nes „Jėzaus meilė reiškia dovanoti sveikatą, daryti gera: tai visuomet yra prioritetas!“ ⁴

Kiekviena iš šių sunkių, sudėtingų ir skausmingų patirčių tampa konkrečiais pavyzdžiais mūsų kelyje į šventumą; progomis, kurios nesutrukdo mylėti nepaisant nieko ir pasilikti Jo meilėje. Bet be pasipūteliškumo: egzistencijos trapumas ir vargas yra gyvenime įsitvirtinę ir neleidžia mums lengvai ir greitai pasiekti magiškų ar nerealistinių sprendimų. Mums reikia ir gauti pagalbą, ir patiems padėti.

Šiuose sunkumuose Šventoji Dvasia mus lydi ir dažnai tai daro būtent per mūsų šeimos narius, draugus, žmones, kurie parodo mums savo meilę: *įstverti meilėje* yra vilties pradžia ir veda mus prie troškimo, kad pats Viešpats pasirodytų kaip Meilė, kurios mums reikia.

Dėk mane kaip antspaudą ant savo širdies,

kaip antspaudą ant savo rankos!

Juk meilė stipri kaip mirtis,

aistra nuožmi kaip Šeolas.

Jos kaitra kaip ugnies kaitra,

nenumaldoma liepsna.

Giliausi vandenys negali užgesinti meilės

nei potvyniai jos paskandinti“ (Gg 8, 6–7).

Tikėjimas ir Evangelijos meilė nėra gyvybės draudimas ir neapsaugo mūsų nuo kančios ir skausmo, būdingų žmogiškajai egzistencijai. Tai negarantuoja atsparumo blogiui ar vargo nebuvimo. Tai greičiau šviesa, kuri tamsiais ir sielvarto kupiniais momentais apšviečia mūsų gyvenimą. Todėl net ir labiausiai skausmingos ir liūdnos situacijos, jei išgyvenamos vienybėje su Jėzumi Kristumi, gali tapti progomis ugdyti tarpusavio santykius, augti tikėjimu į Dievą ir įsitikinus, kad kiekvienas mūsų gyvenimo įvykis slepia brangius Malonės turtus.

³ „Štai aš stoviu prie durų ir beldžiu: jei kas išgirs mano balsą ir atvers duris, aš pas jį užeisiu ir vakarieniausiu su juo, o jis su manimi“ (plg. Apr. 3, 20).

⁴ Popiežius PRANCIŠKUS, Bendrosios audiencijos katechezė, trečiadienis, 2015 06 10

Pasiūlymai apmąstymui poroje / šeimoje

Pateikime pavyzdžių, kaip galėtume išmokti savo šeimose sakyti:

- Prašau / Ačiū / Atleisk
- Kada šiandien pasakiau „prašau“, „ačiū“, „atleisk“?

Pasiūlymai apmąstymui bendruomenėje

- Ar sugebame pasakyti vienas kitam „prašau“, „ačiū“, „atleisk“ savo bendruomenėje, mūsų tarpusavio santykiuose?

Pagilinimui:

<https://eis.katalikai.lt/vb/popieziai/pranciskus/audiencijos/2015-05-13>

<https://eis.katalikai.lt/vb/popieziai/pranciskus/audiencijos/2015-04-22>

<https://eis.katalikai.lt/vb/popieziai/pranciskus/audiencijos/2015-06-10>

Dangiškasis Tėve,

ateiname Tavo akivaizdon padėkoti už didžiąją šeimos dovaną.

Meldžiame Tave už visas Santuokos sakramentu pašventintas šeimas. Tegul kiekvieną dieną jos iš naujo atranda gautas malones, ir kaip mažosios namų Bažnyčios teliudija Tavo buvimą ir meilę, kuria Kristus myli Bažnyčią.

Meldžiame Tave už visas šeimas, kurios susiduria su sunkumais ir kančia dėl ligų ar vien Tau žinomų aplinkybių. Palaikyk jas ir padėk suprasti šventumo kelią, į kurį jas kvieti, kad jos patirtų begalinį Tavo gailėstingumą ir rastų naujų būdų augti meilėje.

Meldžiame Tave už vaikus ir jaunimą. Lai jie sutiks Tave ir džiaugsmingai

atsilieps į pašaukimą, kurį Tu jiems numatei.

Meldžiamės už jų tėvus bei senelius. Tegu jie žino, kad yra Dievo tėvystės ir motinystės ženklai, kai rūpinasi vaikais, kurių kūnus ir dvasią Tu jiems patikėjai, taip pat ir per brolystės patirtį, kurią šeima gali duoti pasauliui.

Viešpatie, suteik, kad kiekviena šeima ypatingą savo pašaukimą į šventumą Bažnyčioje išgyventų kaip kvietimą tapti misionieriško uolumo kupiniais mokiniais, tarnautų gyvybei ir taikai, bendrystėje su mūsų kunigais, pašvęstojo gyvenimo nariais ir visais pašaukimais Bažnyčioje.

+ + +

Palaimink Pasaulinį šeimų susitikimą.
Amen.